

НАМ-СЕМЬДЕСЯТ!

Нам семьдесят. И это не беда,
Что мы еще такие молодые.
Пройдут года и скажем мы тогда,
Что выросли и стали уж большие.
А ныне семьдесят. За прошлые года
Мы многое построили, создали
Заводы, фабрики и города,
О коих при царях и не мечтали.
Не раз пытались нас враги сломить,
Заставить жить по их законам гнилым,
А мы сумели выстоять и победить
И сделать наш союз несокрушимым.
Да! Славных семьдесят прожили мы не зря!
Мы за свободу дорого платили.
Теперь стоит Держава Октября,
Словно маяк в суровом этом мире.
Шагает славный наш народ вперед
Все ближе, ближе к той заветной цели
Нас к коммунизму партия ведет
И наш, любимый всем народом, Ленин.
Нам никакие беды не страшны,
Нам не страшны ни бури, ни ненастья
И жить в такой стране с ее людьми
Действительно огромное счастье.

Б. ЗЕМЛЯКОВ,
доцент кафедры теоретической механики.

ЧЕРВОЩА СУБОТА

Фоторепортаж

Все було, як завжди — і мітинг, і оплески, і слова керівників інституту й парткому про той далекий день, коли народився великий почин, коли людина вперше вийшла на працю комуністичну, платою за яку стало моральне вдоволення і свідомість того, що твій труд є часткою загальнонародного гуртка, що ти теж плоть від плоті — народ, який уперше за всю історію людства працює тільки на себе, без експлуататорів і експлуатованих, з охотою і любов'ю.

Мабуть, зайве говорити, що відтоді це стало традицією. В будь-якому колективі ви зможете зробити такі знімки, як їх зробив цього дня наш кореспондент Рем Кутков. На території інституту, в залах і аудиторіях, гуртожитках і їдальнях, на прилеглих вулицях і в лісопарку — скрізь цього дня трудилися з лопатою, мітлою, кельмою, носилками і студент, і викладач, і вчений і навіть проректор, як ось на нижньому знімку О. І. Тарануха, котрий загадав у червону суботу професію своєї молодості — електроварювання.

Тисячі карбованців надійшли цього дня у загальнонародну копилку, з якої підуть потім для нашого з вами загального блага.

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМПІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп.

№ 30 (271)

П'ятниця, 25 вересня 1987 року.

Виходить раз
на тиждень

Соціальний аспект

ГРАНІ ЖИТЛОВОЇ ПРОБЛЕМИ ВПІ

Мрія кожної людини на зручне, затишне житло гарантована у нашій країні конституційним правом на його одержання. На жаль, поки що ми не можемо забезпечити ним усіх зразу. Житлова проблема гостра. І тому Центральний Комітет КПРС поставив завдання мобілізувати всі можливості і резерви, щоб розв'язати її впродовж тих двох з половиною п'ятирічок, що залишилися до початку наступного тисячоліття.

Програма вирішення житлової програми до 2000-го року розроблена і в нашому інституті. Ось окремі її деталі:

12 п'ятирічка (1986—1990 рр.)

Стояло на обліку на 1.01.87 р. — 280 чол.

Всього на обліку за п'ятирічку — 450 чол.

Очікувана кількість квартир у п'ятирічці — 190.

Буде стояти на обліку на кінець п'ятирічки — 260 чол.

13 п'ятирічка (1991—1995 рр.)

Буде стояти на обліку на 1.01.91 р. — 260 чол.

Всього на обліку за п'ятирічку — 400 чол.

Очікувана кількість квартир за п'ятирічку — 253.

Буде стояти на обліку на кінець п'ятирічки — 157 чол.

14 п'ятирічка (1996—2000 р. р.)

Буде стояти на обліку на 1.01.96 р. — 157 чол.

Всього на обліку за п'ятирічку — 307 чол.

Очікувана кількість квартир за п'ятирічку — 293.

Буде стояти на обліку на кінець п'ятирічки — 14 чол.

Під цю перспективу складено план розподілу житла на кожен рік п'ятирічки. Скажімо, у 86 році одержали ордери в малогабаритні квартири 54 см². Це, безперечно, поліпшення житлових умов, але — не розв'язання проблеми і тому всі 54 чоловіка за лишаються в черзі. У 87-му році буде одержано 18 квартир, у 88-му — 3, у 89-му році передбачається здати 108-квартирний кооперативний житловий будинок, збудувавши приватним способом 10 котеджів для професорсько-викладацького складу, в 90-му році — ще 10 таких котеджів, понад 40 квартир буде одержано по лінії міськради за участь у підприємстві будівництва 72-квартирного будинку. Таким чином, за п'ятирічку буде отримана запланована кількість житла. Певна річ, в таких розрахунках існує певний елемент приблизності, тому що не можна з алгебраїчною точністю розрахувати ні потреби, ні кількості житла, яке буде здано в експлуа-

тацію.

253 квартири передбачається одержати у 13 п'ятирічці і 293 — у 14-й. Цілком зрозуміло, що така соціальна перспектива може викликати у скептика криву усмішку. Мовляв, звідки цей несподіваний водоспад житлового блага?

Втім, ніякої особливої несподіванки нема. Ми попросили прокоментувати ці цифри проректора Володимира Денисовича Свердлова, під керівництвом якого розроблялась програма поліпшення житлової проблеми інституту.

— В минулій п'ятирічці, — говорить Володимир Денисович, — ми одержали 280 квартир по лінії міськради і 35 за рахунок кооперативного будівництва. 300 з лишком квартир! Хіба це не реальна підстава для подальших планів і розрахунків?

І даю, що цілком реальна. У нас уже нагромадилось досить таки істотний досвід житлового будівництва. Маємо, насамперед, ділові стосунки у цій справі з трестом промислового будівництва. Це дозволяє планувати у спілці з ним спорудження двох 112-ти і одного 224-квартирного будинків, з яких нам буде виділено 160 квартир. Маємо, як уже сказано, й досвід кооперативного житлового будівництва, а тому й плануємо забудову трьох 108-квартирних будинків. До речі, на перший уже є дозвіл, підбирається тільки місце, щоб недалеко від інституту.

180 квартир сподіваємось одержати з допомогою способу господарського будівництва. Тут великі нади на СКТБ «Модуль», на нашу власну ініціативу й розпорядливість і адміністративним міністерствам, з якими у нас тісні господарські контакти, дозволяється виділяти значну кількість засобів на дальший розвиток науки. Треба ці контакти підтримувати, посилювати і домагатись одержання своєї частки коштів. До речі, дуже наполегливо й результативно займаються цим ректор І. В. Кузьмін, декан енергетичного факультету Д. Б. Набандян, виконуючий обов'язки завкафедрою КІПРА В. Г. Руцький, ст. науковий співробітник кафедри ПЦБ М. І. Шинкарук. Ну і ще одне. Позитивно вирішується питання про будівництво 50 котеджів для професорсько-викладацького складу.

Отже, перспектива поліпшення житлової проблеми для працівників нашого інституту базується на реальних розрахунках. Але це, звичайно, не мана небесна. Треба добре думати і трудитись. Тільки тоді гарні плани перетворяться в затишні квартири.

Свій дім — своїми руками

ЯК ЖИВЕШ, СТУДЕНТСЬКЕ МІСТЕЧКО?

Незвична тиша панує нині в студентських гуртожитках. Деінде відчиняються двері, пробіжить хто-небудь коридором, процокають самотні каблучки по паркетові холу — мешкають тут нині тільки заочники та ще ті, хто залишений для внутрішніх робіт, а решта в колгоспах і радгоспах на збиранні овочів і фруктів.

І все-таки безлюддя гуртожитків, певною мірою, відносне. З директором студентського містечка Клавдієм Івановичем Кипоренком відчиняємо двері того приміщення, в якому розташований клуб «Зодіак» (гуртожиток №2). Тут повно студентів. Звичайно ж, вони зборилися не на дискотеку. Серед будівельного хаосу, там де завжди розташовується дискогрупа, чітко проступають контури затишного куточка, облад-

наного по-новому — хлопці стараються, щоб висока репутація їхнього клубу, нинішнього року стала ще вищою, щоб тут було ще приємніше і зручніше проводити дозвілля.

Капітально переобладнується дискотека «Айвенго» в гуртожитку №1. Уже видніються оригінальні ворота, влаштовані за проектом самих студентів.

Клавдій Іванович говорить, що нинішнього літа, помімо традиційних завдань ремонту, повсюдно намагалися подбати про те, щоб всі гуртожитки поліпшили свій естетичний вигляд. Цього досягнуто за рахунок нанесення накатів — стіни стали більш привабливими, від них віє не голізноу і смутком, а затишом сімейного житла. В поліпшенні естетичного вигляду допомагають спеціалісти художнього фонду. Чудові

настінні панно оформляються на кожному з п'яти поверхів четвертого гуртожитку. Зараз художники працюють над завершенням величезної картини Переставської Ради, є вже настінні панно «Комсомол і молодість», випаюється серія керамічних зображень, що стануть деталями оригінального розпису «Студенти на будівництві».

Готовий до роботи і студентський санаторій-профілакторій «Супутник». Входять туди, ніби потрапляєш в своєрідну урочище тиші і чистоти, досконалого, цитованого художнього смаку. Кожна деталь інтер'єру так розумно продумана, що не сумніваєшся в її доцільності. Без перебільшень — наш профілакторій можна показувати найприскливішим комісіям і гостям. Хочеться особливо підкреслити неоцінен-

ну заслугу в цьому завгоспа Семена Івановича Гадзери і століяра Миколи Олександровича Нічука. Золоті в них руки, з любов'ю і захопленням дбають вони про те, щоб у профілакторії хотілося побувати кожному. Якщо брати за великим рахунком — то їхня робота — совісний приклад для всіх нас.

Добре поладжена інститутська їдальня, буфет, гуртожитків, наводиться належний лад в подвір'ях.

Як можна оцінити всю роботу загалом?

Клавдій Іванович усміхається:

— Це вже не наша парадія. Наше діло — зробити, а оцінювати будуть ті, хто всім цим користуватиметься. Але думаю, що поганого слова про нашу роботу не скаже ніхто.

В. ІВЧЕНКО.

НТП: наш вуз — виробництву

Добрі ділові стосунки склалися між нашою кафедрою і колективом Вінницького заводу ЗБК. Згідно з умовами господарського договору робота ведеться в трьох аспектах — атестація продукції підприємства на предмет відповідності нормативам, допомога при впровадженні нових конструкцій, розробка нових конструкцій.

Хочу сказати декілька слів про перший аспект, то бто, про те, як ведеться атестація продукції, оцінка її якості.

До останнього часу користувалися для цього примітивними пристосуваннями, які є на самому заводі. Щоб випробувати, наприклад, бетонну панель кладуть на неї кубики різної ваги — від ста до восьмиста кілограмів кожен.

Певна річ, це не дуже зручно — і клопітно, і небезпечно, і без того результату, що в умовах реальної експлуатації. Як не прикро, це поки що майже повсюдна практика.

А чи не можна повернути справу по-іншому? Чи нема простішого виходу?

На кафедрі будівельних конструкцій про це думали давно. Принаймні, коли зайшла мова про спорудження нового корпусу інженерно-будівельного факультету, в проект його забудови було закладено і спеціаль-

випробовуватися плити залізобетонні конструкції з допомогою стиснутого повітря. Не треба для цього бетонних кубиків, не треба часу для тривалого їх монтажу на панелях, не треба довго чекати, поки ванта-

го часу зовсім не випробувалися на міцність стінові панелі домобудівних комбінатів. Нині цим буде займатися наш другий стенд. Він влаштований так, що панель ставиться вертикально і на неї тиснуть гі-

разом з кандидатом технічних наук доцентом Ю. О. Волковим і молодшим науковим співробітником В. В. Краснокутським.

Щоб не обмежуватися частковими випробуваннями на цих двох стендах, лабораторія планує комплексне випробування конструкцій. Майже готовий до роботи (є потрібні гидравлічні преси, ось-ось везуть відповідні кабелі) стенд по визначенню кубічної і призматичної міцності, який константуватиме вже не тільки фактор стійкості чи нестійкості панелі, а й з'ясуватиме причини того чи іншого стану.

У нашому випробуваль-

ному залі з'явиться недовго, але розривна машина для визначення фізико-механічних характеристик арматури. Чекати цього уже недовго, щонайбільше до нового року. На цей час випробувальний зал має бути в повній бойовій готовності.

В. АНДРУХОВ,
молодший науковий співробітник кафедри будівельних конструкцій.

ПОШУКИ І ЗНАХІДКИ

ний зал, який ми нині називаємо випробувальним. І найцікавіші роботи в ньому розгорнулися нинішнього літа.

Не будемо говорити про труднощі, які довелося подолати. Скажемо тільки про те, що наближається до завершення робота по влаштуванню двох таких стендів, яких поки що нема ніде в області, а може, навіть і в республіці. Власне, вони не нової конструкції, ця конструкція відома давно, але впроваджується вперше.

Що ж це за стенди?

На одному з них будуть

жі, як то кажуть, «встояться» і почнуть тиснути з належною силою. Конструкція підлоги у випробувальному залі дозволяє влаштувати стійки величезної міцності і піддавати панель найскладнішим навантаженням одразу по всій площі, так, як це буває при їхній експлуатації.

З нашого погляду, це дуже потрібний стенд, який стане незамінною підмогою у визначенні якості тих будівельних матеріалів, що їх випускає завод залізобетонних конструкцій.

Як відомо, до останньо-

го часу зовсім не випробувалися на міцність стінові панелі домобудівних комбінатів. Нині цим буде займатися наш другий стенд. Він влаштований так, що панель ставиться вертикально і на неї тиснуть гі-

дравлічні домкрати. Таким чином її можна довести до повного руйнування і визначити всі параметри стійкості.

Обидва стенди будуть випробуватися найближчим часом і стануть на службу виробництву. Вважаю, що це помітний здобуток галузевої лабораторії індустріально-економічних фундаментів, яку очолює досвідчений будівельник, людина з великим практичним стажем роботи Володимир Михайлович Кри-
лач. Ну, а проекти цих пристосувань ми розробили

ГОСТІ З ПОЛЬЩІ

Минулого тижня в нашому інституті побувала молодіжна делегація з Тарнобжезького воєводства Польської Народної Республіки. В її складі — секретар райкому ПОРП Зигмунд Кашіца, секретар воєводського комітету Соціалістичної Спілки Молоді Богдан Цибуля, секретар Комітету ССМП фабрики фіранок Ганна Партика, секре-

тар комітету ССМП однієї з сільських організацій Марія Краков'як.

На фото: пояснення дає доцент кафедри обчислювальної техніки Н. М. Панич (зліва вгорі); в обчислювальному центрі інституту з польськими друзями веде розмову начальник сектору забезпечення навчального процесу В. В. Герасименко (зліва внизу); на території інституту (знімок в центрі).

Урок атеїзму

ДАВНО НЕ ТАЄМНИЧІ „ТАЇНСТВА“

Будь-яка релігія має розгалужену систему свят та обрядів. З їх допомогою духовенство прагне закріпити у своїй пастви відданість релігійній традиції. Ця тенденція особливо посилюється в зв'язку з підготовкою церкви до 1000-ліття введення християнства на Русі. Спостерігається, зокрема, надання релігійним обрядам більшої урочистості, театральності. Певна річ, багато нововведень в релігійній обрядовості викликано умовами існування релігії в соціалістичному суспільстві.

І все ж релігійна обрядовість долається повільно. Взяти, зокрема, ті ж хрещення, шлюб. Думається, основна причина цього тут криється в тому, що ці, так звані, таїнства пов'язані з суто особистим в людині, зачіпають потаємні, часом інтимні сторони її життя. Друга причина живучості хрещень, вінчань, релігійних похорон у тому, що вони тісно переплелися з багатьма старовинними народними звичаями, які свого часу релігія привласнила собі і будь-що намагається пристосувати до нових умов

життя людей. З цього погляду аналіз нових тенденцій і явищ церковної обрядовості, як і різних життєвих обставин, допомагає розібратися в причинах існування релігійних пережитків у наші дні. Враховувати їх у практиці атеїстичної роботи важливо.

Розглядаючи таїнства шлюбу і хрещення, які близько стоять один до одного в послідовності життєвих подій, можна помітити парадоксальну, на перший погляд, особливість. І справді, вінчання зустрічається нині досить рідко,

хрещення ж проявляє більшу живучість.

Окремо слід сказати про так звані хрещенні батьків (кумів). Саме вони виступають іноді резервом для відтворення релігійного обряду. До речі, в православної церкви дітей і дорослих хрестять часом і при одному хрещеному батькові чи хрещеній матері, а то і без них. Варто нагадати таке: церква тривалий час вела боротьбу з стародавнім народним звичаєм кумівства. Зрештою, вона змирилася з ним, більше того, присвоїла вироблений побу-

товою практикою порядок опікунства над новонародженим.

З допомогою кумівства дехто розв'язує одну з найскладніших проблем людських відносин — посилення духовних зв'язків, спілкування на особистому рівні. Отож можна говорити про користь збереження на безрелігійній основі цього звичаю.

П. КОСУХА,
кандидат філософських наук.

12 КОЛОНКА

Репетиція...

землетрусу

Люди, що біжать по тунелях, повних диму, заго-ни добровольців, що беруть участь в евакуації дитячих садків, діти, що ховаються, як тут учать, під столами в будинках, стіни яких здригаються від підземних поштовхів... Це не уривки з фільмів - катастроф — 8 мільйонів японців взяли участь у спеціальних навчаннях, метою яких була фізична і психологічна підготовка населення до землетрусів. Подібні заходи проводяться щороку в річницю руйнівного землетрусу, що спіткав район Канто 1 вересня 1923 року. Нинішні навчання моделювали повторення стихійного лиха такої ж сили, котра, за прогнозами сейсмологів, може статись у районі Токай, на захід від Токіо.

Наступ

велосипедистів

Нині в Голландії зареєстровано 11,5 мільйона велосипедів, які поступово витісняють традиційні засоби пересування. За даними статистики, кількість людей, що користуються мотоциклами і різними видами громадського транспорту, за період з 1980 по 1986 рік істотно скоротилася. Тим часом кількість велосипедів у приватному користуванні збільшилася на дев'ять процентів. Одна з причин велосипедної «навали», як стверджують спеціалісти, — переважно рівнинний рельєф Голландії, де велосипедистам роздолья.

Місячні квартири

Найбільша в Японії житлово-будівельна компанія «Місаво хоумс» почала проєктувати «місячні квартири». Фірма виділила 500 мільйонів ієн для створення спеціального дослідницького центру, в якому розроблятимуться різні аспекти «місячного будівництва». Зокрема матеріали, стійкі до різних перепадів температури на Місяці. Усе це робиться на цілком серйозній основі, хоча фахівці вважають, що їхня робота знайде практичне застосування не раніше, ніж через сто років.

Соната для

6 тисяч рук

У Флоренції хореограф-Дженте Келлі організував виконання сонати для... 6 тисяч музикантів. На відстані в півкілометра було встановлено роялі — один за одним. Управляти незвичайним ансамблем довелося по радіо і за допомогою складної електронної системи. Автор музики для такого незвичайного концерту — Даніель Ломбарді. Він репетирував протягом двох років. Важко судити про синхронність виконавців, але навіть у дощову погоду цей концерт привернув увагу багатьох глядачів.

Будинок на... клею

Матеріал, створений австрійськими вченими, набагато прискорює спорудження невеличких індивідуальних будинків. Плити, виготовлені з полістеролових кульок, цементу і води, дають змогу поставити дім буквально однієї людини і всього за кілька днів. Плити вагою 75 кілограмів легко і холодної, не пропускають звук. До того ж їх можна з'єднати між собою... звичайним клеєм.

Редактор А. ЗАБЛОЦЬКИЙ.